CLÁSAIL CHÚISE & CLÁSAIL IMTHOISCEACHA & CLÁSAIL IARMHARTACHA AN CLÁSAL CÚISE

31.1 Clásal cúise a thugtar ar chlásal dobhriathartha a insíonn an chúis atá leis an ngníomhú a léirítear san uaschlásal. Seo na príomhshaghsanna

□ clásal dar múnla a rá (ar an ábhar, as ucht, cionn is, de bharr, de bhrí, faoi rá is,
mar gheall air, siocair, toisc) + fochlásal ráiteasach: bhí fearg air a rá (ar an ábhar, etc.) go
ndearnadh magadh faoi; bhí sé ar buile a rá (ar an ábhar, etc.) nár mhol mé é.

Is féidir frása ainm bhriathartha a chur in áit an chlásail chúise go minic: bhí fearg air as ucht (cionn is, de bharr, de dheasca, siocair, toisc) daoine a bheith ag magadh faoi.

Frásaí cúise coitianta is ea ar an ábhar sin; dá bharr [sin]; dá dheasca [sin]; mar gheall air [sin]; as a shiocair sin; mar sin de; uime sin.

Clásail dar tús arae, mar, nó, óir: ní raibh sé sa siopa arae (mar, nó, óir) bhí an fliú air; fanfaidh mé anseo arae (mar, nó, óir) nílim ar fónamh; chuaigh sé isteach agus mar (óir) nach bhfaca sé aon duine tháinig sé amach arís; dúirt Gearóid nach rachadh sé ar scoil arae (mar, nó, óir) go raibh sé tinn; thug an damhán alla cuireadh don chuileog teacht isteach ina pharlús arae (mar, nó, óir) go raibh féasta ullamh aige ann di.

Is minic arae, mar, nó, óir scartha óna gclásal: d'fhág sé an tír arae nuair a fuair an t-athair bás, níorbh fhiú leis fanacht abhus.

□ clásail dar tús ó agus dar críoch foirm príomhchlásail ráiteasaigh dhearfaigh: ba chóir duit géilleadh dó ó ba é do chaptaen é; ó tá sé anseo fanadh sé anseo; bhí mé ann ó dúirt tú é (= ó dúirt tú go raibh mé ann, admhaím go raibh).

Clásail dar tús ó agus dar críoch fochlásal ráiteasach (nó coibhneasta) diúltach: ní féidir dom ann dul ó nach bhfuil aon airgead agam.

Más mian treise a chur le dearfacht nó le diúltacht an chlásail úsáidte ar leaganacha mar iad seo: ba cheart duit dul ós **rud é** go ndúirt tú go rachfá; éirímis as **ó tharla** nach bhfuil tú sásta dul ar aghaidh. Úsáidtear fochlásal ráiteasach in ionad an dara fochlásal ar lorg $\acute{\sigma}$. $\acute{\sigma}$ ba \acute{e} an t-easpag \acute{e} agus go raibh ainm na cráifeachta air...

☐ clásail dar múnla nuair + clásal coibhneasta díreach: ba cheart duit dul nuair a dúirt tú go rachfá; nuair nach n-éistfeadh sé liom dhún mé an leabhar.

Clásail dar múnla an áit + clásal coibhneasta neamhdhíreach: ní fhéadfainn dul ar scoil inniu an áit a ndeachaigh m'athair go Gaillimh; cén fáth a bhfuil sé bacach? —an áit ar thit cloch air.

☐ fochlásal ráiteasach ar lorg tá: Cad chui ge nár thug tú an leabhar di? Tá, nach raibh sé léite agam féin.

Is minic frása nó ainmfhocal in ionad an chlásail: tá, gan é a bheith léite agam féin; tá, é a bheith geallta do Chormac agam. Cad ina thaobh ar fhan tú sa bhaile? Tá, an eagla.

Clásal dar múnla ar mhéad is + clásal coibhneasta: ní raibh a fhios acu cad é a

bhí siad a dhéanamh ar mhéad is a bhí de lúcháir orthu; bhí sé [de] chóir a bheith as aithne
ar mhéad is a bhí buailte air.

AN CLÁSAL IMTHOISCEACH

31.2 Clásal imthoisceach a thugtar ar chlásal dobhriathartha a chuireann in iúl nach aon ionadh (saghas clásail chúise atá i gceist go minic sa chás seo) nó gur mór an t-ionadh (saghas clásail fhaomhaigh) ráiteas an uaschlásail a bheith fíor nuair a chuimhnítear ar ghné áirithe den chás. Is féidir clásal imthoisceach a chur faoi réir uaschlásail cheistigh fosta.

31.3 Seo na saghsanna clásal imthoisceach is coitianta

Clásail dar múnla agus (agus a rá, ráite, i ndiaidh, tar éis, tráth is) + fochlásal
ráiteasach: ní haon ionadh é sin agus gur tú a mháthair; dhiúltaigh sí mé agus gur tháinig mé
as Meiriceá d'aon ghnó; tusa ag caint ar ghoid agus go ngoidfeá an ubh ón gcorr, d'éalaigh
tú go maith as agus a rá nár maraíodh thú; cad chuige nach bhfuil an obair críochnaithe
aige ráite go bhfuil sé uirthi ó mhaidin? ní thiocfaidh Máire anocht tráth is nach bhfuil sí

anseo anois; cén chaoi a mbeadh sí ag múineadh ceoil i ndiaidh (tar éis) nach bhfuil aon mhianach ceoil inti?

Seasann an clásal imthoisceach saor mar intriacht uaireanta: agus go sílfeadh duine gur ag Cathal a bhí siad! ráite go ndéarfá nár chuala tú mé! agus nach mise a rinne ar chor ar bith é!

Clásail dar tús agus a + ainm teibí céime: tá moladh ag dul dó agus a fheabhas a d'oibrigh sé; is maith atá sé á dhéanamh agus a ghiorracht ó thosaigh sé; tarraing caol ar an siúcra agus a laghad a bhfuil ann de

□ clásail dar múnla agus chomh + aidiacht (dobhriathar) + agus + clásal coibhneasta: ní ceart í a cháineadh agus chomh maith agus atá sí; ní ceart í a cháineadh agus chomh maith agus a d'oibrigh sí

Clásail dar tús nuair: nuair nach raibh aon airgead agam cad a d'fhéadfainn a cheannach?

- 31.4 Is minic frása ainm bhriathartha in ionad an chlásail imthoiscigh: tá gairfean air agus an tarraingt sin a bheith sa taoide; is dócha gur bhuail Conall léi agus í a bheith in Árainn.
- 31.5 Tá frásaí imthoisceacha eile ann freisin, agus clásal ar lorg cuid acu. Frásaí dar tús agus, de, mar le, maidir le, mar, ar is mó atá ann: ní dhéanfainn é sin agus mo bhean marbh; is cosúil go ndeachaigh tú i bportach agus an chaoi a bhfuil do bhróga; is gamhain maith é de ghamhain míosa; níl lá lochta ort d'fhear a chuaigh i gcontúirt; tá an lá go breá mar le haimsir gheimhridh; tá an lá go holc mar le haimsir gheimhridh féin; maidir le fear gan ghoile níl sé ag déanamh go holc; is olc an aimsir mar (ar) fhómhar í.

AN CLÁSAL IARMHARTACH

31.6 Clásal iarmhartach a thugtar ar chlásal a insíonn an toradh a thagann as a bhfuil ráite san uaschlásal. Uaireanta is ceist an t-uaschlásal. 31.7 Seo na saghsanna clásal iarmhartach is coitianta [] fochlásal ráiteasach: cén sórt duine é seo go bhfuil an ghaoth is an mhuir ar a chomhairle? tá siad chomh beag sin nach féidir iad a fheiceáil; bhí an oiread sin céille aige gur fhan sé ina thost

Clásail dar múnla agus + fochlásal ráiteasach: bhí an ghaoth chomh láidir agus gur cuireadh ar gcúl í trí huaire; bhí an oiread den fhile ann agus nár thug sé riamh iarraidh aithris a dhéanamh ar Aodh; níor thairg sé oiread agus go mbeadh baol ann go nglacfaí leis

Maidir le saghsanna 31.6, 31.7 is suimiúla múnla an uaschlásail ná múnla an chlásail iarmhartaigh.

Tabhair faoi deara go bhfuil ceann de na focail *chomh* nó *oiread* i ngach uaschlásal ráiteasach taobh amuigh den chéad sampla, agus go n-úsáidtear an cónasc *agus* nuair nach n-úsáidtear an focal taispeántach.

Uaireanta ní bhíonn aon cheangal idir na clásail: sá sé chomh corraithe sin ní féidir leis labhairt. Bíonn an ceangal sin ar iarraidh i gcónaí muair a chuirtear an t-uaschlásal ag deireadh na habairte: ní féidir leis labhairt, tá sé chomh corraithe sin.

☐ clásail dar múnla le (i gcaoi, i gcás, i dtreo, i slí, etc.) + fochlásal ráiteasach:

céard atá air le nach dtagann sé? sciorr sé ar an gcosán i gcaoi gur briseadh cos leis;

cheanglaíomar go maith é i dtreo nach bhféadfadh sé é féin a scaoileadh.

Is minic nach féidir a rá ón múnla cé acu clásal iarmhartach nó clásal aidhme atá i gceist sna samplaí thuas. Léiríonn ciall na bhfocal é uaireanta, e.g. sa dara habairt thuas. Ach tá an tríú habairt athbhríoch mura ndéan ann an comhthéacs an bhrí a shoiléiriú.